

Būsimoji biochemikė geba savyje suderinti akademikės ir menininkės prigimtį

Šiomet Vilkaviškio „Aušros“ gimnaziją baigusiai Kristinai Kazlauskaitėi akademinų pasiekimų pavydėti gali kiekvienas moksleivis. Mergina ne kartą tapo respublikinių mokinių olimpiadų prizininke, net trys jos laikyti valstybiniai brandos egzaminai įvertinti maksimaliu šimtu balų (likusieji du – 96 ir 98 balais), o Kristinos mokyklos baigimo pažymėjimą papuošė įrašas „Su pagyrimu“. Tačiau būsimajai studentei ne mažiau svarbi ir meninė veikla bei laisvalaikis.

Šimtukų nesitikėjo

Aplinkiniai mėgsta pajuokauti, jog Kristina tikriausiai yra gimusi po laimingą žvaigždę, todėl visa, ko tik imasi, jai puikiai pavyksta – ne išimtis ir valstybiniai brandos egzaminai. Tačiau pati mergina tokiai idėjai linkusi prieštarauti. Anot jos, pasisekimą moksle ir mene labiau lemia ne talentas, o nuoseklus darbas.

– Aš turėjau puikius mokytojus, taip pat daug ruošiausi savarankiškai – skaičiau vadovėlius ir papildomą literatūrą, nagrinėjau programas bei sprendžiau senesnių egzaminų uždavotus. Kiek didesnis iššūkis buvo įveikti stresą, kuris egzaminų sesijos metu dažnai pakiša koją. Numaniau, kad egzaminus išlaikysiu gerai, tačiau trijų šimtukų tikrai nesitikėjau, – patirtimi dalijosi pašnekovė.

Tiesa, mergina pripažįsta, jog iki pat dvyliktos klasės nebuvo tikra, ką norėtų studijuoti. Ir nors Kristinai mokykloje sekėsi visos disciplinos, labiausiai ją žavėjo gamtos mokslai, kuriems paskutiniuosius keletą metų ir skyrė daugiausiai dėmesio.

Tris šimtukus iš valstybinių brandos egzaminų gavusią Kristiną Kazlauskaitę Valdovų rūmuose apdovanojo švietimo, mokslo ir sporto ministras Algirdas Monkevičius.

Jurijaus AZANOVŲ nuotr.

Galiausiai vilkaviškietė nutarė Vilniaus universitete krimsti biochemijos mokslus. Ši sritis, pasak jos, be galo įdomi ir kupina kol kas neįmintų paslapčių.

Žinoma, galimybės patirties semtis užsienyje būsimoji studentė neatmeta, bet bent kol kas savo ateitį įsivaizduoja tėvynėje – Kristinai itin svarbus ryšys su šeima bei namais. Be to, Lietuvoje vilkaviškietė taip pat mato karjeros perspektyvų.

Patinka mokytis individualiai

Dėl koronaviruso pandemijos realios pamokos, persikėlusios į virtualią erdvę, Kristinai nepatogumų nesukėlė. Atvirkščiai – mergina pripažino, jog mokytis nuotoliniu būdu jai galbūt netgi labiau patiko. Tačiau būsimoji studentė pastebėjo, jog

ne visiems toks mokymosi metodas buvo priimtinas ir kai kurių moksleivių žiniuose paliko nemažai spragų.

– Nė vienas nebuvo priverstas klausyti mokytojų vedamų pamokų, rašyti, spręsti uždavinius. Nepaisant to, dauguma elgėsi protingai ir sąžiningai, ruošėsi artėjantiems egzaminams. Tačiau net ir tokie mokiniai nukentėjo dėl „gyvų“ pamokų trūkumo, kuris, manau, ir lėmė tokius prastus matematikos egzaminų rezultatus. Tikrai nepadėjo ir tai, kad trys populiariausi egzaminai buvo sugrūsti į penkių dienų laikotarpį, – mintis dėstė K. Kazlauskaitė.

Tiesa, pati Kristina prisipažino, jog pedagogė tapti nenorėtų, mat, nesijaučia turinti šiai profesijai reikiamų savybių. Merginos nuomone, pedagogika, kaip ir medicina, reikalauja pašaukimo, o jo ne-

sant kenčia ne tik darbuotojas, bet ir jį supanti aplinka.

Nenorėjo hobiai paversti darbu

Be to, jog Kristina gabi akademikė, ji aplinkinius stebina savo meniniais sugebėjimais. Mergina keletą metų lankė Stasės Zelinauskaitės vadovaujamą dailės studiją, ne kartą yra tapusi įvairių dailės konkursų laureate, o būdama 11-oje klasėje surengė savo meno darbų parodą. Deja, prasidėjus egzaminų sesijai abiturientė šį hobį turėjo kiek apleisti ir susikoncentruoti į mokslą, tačiau egzaminams pasibaigus ir vėl pasinėrė į kūrybos pasaulį.

– Savo karjeros nesusiejau su dailė, nes norėjau, kad tai išliktų hobiu, teikiančiu malonumą, o ne virstų darbu. Net ir gero dalyko gali būti per daug. Kartais, atrodo, pagauna kūrybinė nuotaika ir galiu piešti be sustojimo ištisas savaites. Iš karto po to seka kita fazė – išsivysto kažkokia „alergija“ dailėi ir pusmetį nesinori net pažvelgti į stalčių su pieštukais. Bijojau, kad bandydama hobį paversti darbu, ilgai netekčiau abiejų, – aiškino devyniolikmetė.

Kristina taip pat dievina fotografiją, literatūrą bei... konditeriją. Neseniai mergina atrado sausainių dekoravimo meną. Šis užsiėmimas ją itin žavi, kadangi jungia dvi jos mylimas sritis – saldumynų gamybą ir dailę.

Svarbūs ir charakterio bruožai

Kristina teigia, jog per kol kas dar trumpą jos gyvenimą susiformavusios būdo savybės itin naudingos kasdienybėje. Mergina pripažįsta, jog mėgsta planuoti laiką ir jį protingai išnaudoti, tad jai pavestas uždavotus, skirtingai nei dauguma studentų ar mokinių, stengiasi atlikti kaip įmanoma greičiau.

Šią savo savybę ji įvardijo kaip vieną vertingiausių. Taip pat devyniolikmetė pastebi, jog yra užsispyrusi bei smalsi, veikiausiai tai padeda jai sėkmingai įgyvendinti užsibrėžtus tikslus.

Lukas RAKAUSKAS